

20/09

Obrazac 18.

Stečajnom upravitelju: Milan Bariša Obradović

Adresa: Sveta Nedelja, Srebrnjak 20B

Poslovni broj spisa: St-55/2022

I. PRIJAVA TRAZBINE U STEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: A1 Hrvatska

OIB: 29524210204

Adresa / sjedište: Zagreb, Vrtni put 1

zastupan po Mihaelu Acalinoviću, odvjetniku u Visu

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: BAČVICE PLAŽA, d.o.o.

OIB: 01783812952,

Adresa / sjedište: Split, Bijankinijeva 8

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine: tražbina po osnovi stečenog bez osnove, o čemu se pred Trgovačkim sudom u Splitu vodi parnični postupak br. P-379/2019.

Iznos tražbine: **185.052,56 kn zajedno sa zakonskom kamatom koja teče od 16. srpnja 2014. do isplate, uvećano za troškove parničnog postupka u visini od 20.000,00 Kn spp.**

(povrat neosnovano isplaćene zakupnine za razdoblje od kolovoza 2014. godine do svibnja 2018. godine (9.5. 2018. godine plaćan zadnji račun) u ukupnom iznosu 230.330,21 kunu (glavnica u iznosu od 185.052,56 Kn, kamate do dana sastavljana dopisa 3.6.2019. godine u iznosu od 45.277,65 kuna). Parnični postupak, pred Trgovačkim sudom, kao gore, je u tijeku, a sudu je predloženo da pozove stečajnog upravitelja na preuzimanje parnice, koja je trenutno u prekidu radi otvaranja ovog stečajnog postupka).

Dokaz o postojanju svake pojedine tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga):

- uvid u spis predmeta Trgovačkog suda u Splitu br. P-379/2019 i presudu toga suda istog broja od 19. ožujka 2021. g., u svezi koje je žalbeni postupak u tijeku.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

_____

_____

II. OBAVIJEST O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo (predmet razlučnog prava)

Iznos tražbine osigurane razlučnim pravom _____ (kn)

Ako razlučni vjerovnik koji je i osobni vjerovnik dužnika prijavljuje i tražbinu kao stečajni vjerovnika dužan je naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njegovo razlučno pravo i iznos do kojega njegova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom.

III. OBAVIJEST O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Predmet izlučnog prava

Naznaka postojanja prava iz članka 148. Stečajnog zakona

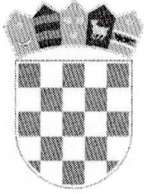
Mjesto i datum

Vis, 12. rujna 2022. g.

Potpis vjerovnika

A1 Hrvatska po Mihael Acalinović
odvjetniku iz Visa, punomoć u spisu
predmeta Trgovačkog suda u Splitu br. P-379/2019

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska broj 6

15. P- 379/2019

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po sucu Ivi Bakaliću, uz sudjelovanje Marie Marović kao zapisničara, u pravnoj stvari tužitelja A1 Hrvatska d.o.o Zagreb, OIB: 29524210204, zastupan po punomoćniku Mihaelu Acalinoviću, odvjetniku u Visu, protiv tuženika BAČVICE PLAŽA d.o.o. Split, OIB: 01783812952, zastupan po punomoćnicima iz OD Budimir i partneri d.o.o. u Splitu, radi isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Ivana Acalinovića, odvjetničkog vježbenika kod odvjetnika Mihaela Acalinovića, i punomoćnika tuženika Nenada Čovića, odvjetnika u Splitu, na ročištu za objavu presude održanom dana 19. ožujka 2021.g

presudio je

1. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju iznos od 185.052,56 kn zajedno sa zakonskom kamatom koja teče od 16. srpnja 2014. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.“

2. Nalaže se tužitelju da u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe nadoknadi tuženiku parnični trošak u iznosu od 17.500,00 kn, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi iz čl. 29. st. 1. i 2. ZOO odnosno za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 3 postotnih poena, tekućim od dana presuđenja pa do isplate, sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe, dok se tuženik odbija za više zatraženih 1.725,00 kn.

Obrazloženje:

Tužitelj u tužbi tvrdi da je između parničnih stranaka 2. svibnja 2003. godine sklopljen ugovor o zakupu u svezi postavljanja elektroničke komunikacijske opreme na kupališno- poslovnom kompleksu Bačvice time što je još 2008. godine sklopljen Aneks broj 1 a 2015. Aneks broj 2 navedenog ugovora.

Tužitelj dalje u tužbi navodi kako je od strane društva Splitska obala d.o.o. dana 22. svibnja 2018. zaprimio dopis iz kojeg je proizlazilo da je to društvo još od 7. kolovoza 2017. godine ovlašteno raspolagati nekretninom na kojoj se nalazi elektronička komunikacijska oprema tužitelja, a u dopisu je iskazan zahtjev radi plaćanja zakupnine od 2014. godine pa nadalje te dodatno reguliranje daljnjih međusobnih odnosa. Nakon što je zaprimljen navedeni dopis, tužitelj se obratio Gradu Splitu s upitom tko je ovlašten raspolagati spornom nekretninom na kojoj se nalazi tužiteljeva oprema te je od Grada Splita dobiven odgovor da je to upravo Splitska obala d.o.o.

Sukladno takvom očitovanju Grada Splita tužitelj je s društvom Splitska obala d.o.o. sklopio ugovor, a potom je dana 3. lipnja 2019. godine tuženiku upućen dopis sa zahtjevom za povrat neosnovano isplaćene zakupnine od kolovoza 2014. do svibnja 2018. u ukupnom iznosu od 230.330,21 kn koji iznos predstavlja glavnica i kamate.

Nakon što je od tuženika zaprimljen odgovor kojim se ne prihvaća plaćanje navedenog iznosa tužitelj se odlučio na podnošenje tužbe.

Tuženik u svom odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i tvrdi da tuženiku nije dostavljena sva dokumentacija koja se navodi u tužbi, a u svezi samog predmeta spora tuženik je učinio nespornim postojanje sklopljenog ugovora o zakupu između stranaka te sklopljenih aneksa iz čega tuženik zaključuje kako je do isplate zakupnine došlo na temelju pravnog posla u vidu ugovora o zakupu koji nije ni raskinut, a niti poništen radi čega tuženik osporava postojanje uvjeta iz članka 1111. ZOO-a za stjecanje bez osnova. U odnosu na naprijed navedeno tuženik ističe kako je prema samim činjeničnim navodima tužbe tužitelj dana 22. svibnja 2018. godine zaprimio dopis Splitske obale d.o.o. kojim ga to društvo izvješćuje da je ovlašteno raspolagati dijelom krova zgrade na kojem se nalazi tužiteljeva oprema pa tuženik ističe kako bi posjed tužitelja prestao biti pošten 22. svibnja 2018. godine ukoliko bi sadržaj dopisa Splitske obale bio točan. Dalje se navodi da tužitelj zbog poštenosti svog posjeda do dana 22. svibnja 2018. godine a sukladno članku 164. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima nije bio u obvezi plaćanje bilo kakve naknade Splitskoj obali prije 22. svibnja 2018. godine.

Nadalje se ukazuje kako Grad Split nije vlasnik sporne nekretnine čiji dio krova zgrade je bio predmet ugovora o zakupu, već je Grad Split samo vlasnik pojedinih samostalnih uporabnih cjelina nekretnine koja u naravi predstavlja kupališni kompleks Bačvice radi čega Grad Split nije vlasnik dijela krova jer krov po svojoj naravi i nije sastavni dio bilo koje etaže ili neke samostalne uporabne cjeline, već je to zajednički dio zgrade u suvlasništvu svih suvlasnika.

U nastavku postupka stranke su putem više podnesaka iznosile svoje pravne stavove ili se osvrтали na provedene dokaze.

S tim u svezi sud posebno se ukazuje na sadržaj podneska tužitelja od 28. veljače 2020. godine u prilogu kojeg je tužitelj dostavio više različitih dokaza nakon zaključenog prethodnog postupka.

Bitno za tijek ovog postupka, u samom tekstu podneska su obrazloženi razlozi zbog čega je tužitelj pristao platiti društvu Splitska obala d.o.o. zakupninu retroaktivno od srpnja 2014. godine. Tužitelj to obrazlaže na način kako je "predmet zakupa iznimno važna lokacija za tužitelja, a da je gospodar objekta Splitska obala d.o.o. postavila zahtjev za plaćanjem zakupnine od trenutka od kada su stekli ovlaštenje raspolaganja istim (srpanj 2014. godine) te da bi svako nadmudrivanje glede tvrdnji da bi tužitelj bio tek poštenu posjednik i odbijanje plaćanja vodilo otkazu ugovora, a to nikako nije bila opcija radi čega je navedenom društvu izvršeno plaćanje".

Također, ukazuje se i na sadržaj tuženikovog podneska od 18. ožujka 2020. godine u kojem tuženik prvenstveno ukazuje na primjenu članka 299. ZPP-a i s tim u svezi ističe da je tužitelj određene dokaze dostavio nakon zaključenja prethodnog postupka iako ih je mogao dostaviti ranije te da sve te dokaze sud u skladu s citiranom zakonskom odredbom ne smije uzeti u obzir. Ako bi sud tako postupio te osnovanost tužbenog zahtjeva procjenjivao na dokazima koji su priloženi spisu do zaključenja prethodnog postupka, tuženik drži da bi trebalo zaključiti kako tužitelj nije dokazao bilo kakvo plaćanje prema SPLITSKOJ OBALI d.o.o., a niti se na temelju činjenica i priloženih dokaza iznesenih do zaključenja prethodnog postupka može utvrditi visina zahtjeva i tijek kamata.

U podnesku se nadalje navodi kako je do isplate zakupnine tužitelja prema tuženiku došlo na temelju valjanog pravnog posla koji nije raskinut radi čega ne bi bili ispunjeni uvjeti iz članka 1111. ZOO, a podredno niti temeljem članka 1120. ZOO. Tuženik isto tako ukazuje kako je iz dokaza koje je priložio tužitelj nesporno da je isti dana 22. svibnja 2018. godine primio dopis SPLITSKE OBALE d.o.o. sa zahtjevom za isplatu povodom čega tuženik iskazuje pravni stav da je poštenu posjed tužitelja prestao 22. svibnja 2018., a sukladno članku 164. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima poštenu posjednik tuđe stvari nije dužan dati naknadu za korištenje stvari za koju je vjerovao da mu pripada.

U dokazne svrhe sud je pregledao korespondenciju između stranaka u vidu dopisa SPLITSKE OBALE d.o.o. od 14. svibnja 2018. (list 2), očitovanje Grada Splita (list 4), zahtjev tužitelja za povrat neosnovano stečenog od 3. lipnja 2019. (list 5 i 6), odgovor tuženika od 17. lipnja 2019. (list 7), ugovor o zakupu s aneksima 1 i 2 (list 17-23), izvadak iz zemljišne knjige (list 24-30), proveden je dokaz saslušanjem Đanija Krstičevića (list 62-64) i pregledana je skica koju je predočio navedeni svjedok (list 65).

Posebno se ukazuje da je tužitelj uz svoj podnesak od 28. veljače 2020. godine, nakon zaključenja prethodnog postupka dostavio brojne dokaze koje nije niti najavio u tužbi i podnescima do zaključenja prethodnog postupka radi čega se navedeni dokazi (list 38-52) sukladno članku 299. ZPP-a neće uzeti u obzir jer se radi o dokazima koji datiraju iz vremena prije zaključenja prethodnog postupka i tužitelj ih je po ocjeni suda mogao dostaviti u sudski spis do zaključenja prethodnog postupka 25.2.2020. Osobito se to odnosi na dokaz o izvršenoj uplati prema SPLITSKOJ OBALI d.o.o. (list 52) koji dokaz datira od 4. lipnja 2019. godine, dakle još prije podnošenja tužbe.

Pregledom korespondencije između stranaka utvrđuje se da je tužitelj dana 14. svibnja 2018. godine zaprimio dopis od SPLITSKE OBALE d.o.o. kojim ga se poziva na plaćanje

naknade u vidu izmakle dobiti od dana 7. kolovoza 2018. godine i to u visini iznosa kojeg je tužitelj u navedenom razdoblju plaćao drugoj pravnoj osobi. U obrazloženju tog zahtjeva SPLITSKA OBALA d.o.o. navodi da je 16. srpnja 2014. godine preuzela poslovne prostore na kojima tužitelj drži instaliranu antenu. Nakon zaprimanja tog dopisa tužitelj se očito obratio Gradu Splitu s upitom tko ima pravo korištenja i upravljanja prostorom broj 4 na prvom katu kupališnog kompleksa Bačvice, a iz odgovora Grada Splita bi proizlazilo da to pravo pripada društvu SPLITSKA OBALA d.o.o.

U daljnjem razvoju događaja tužitelj se je dopisom od 3. lipnja 2019. godine obratio tuženiku sa zahtjevom da mu izvrši povrat neosnovano stečenog iznosa koji odgovara iznosu od 230.330,21 kn koliko je tužitelj navodno platio SPLITSKOJ OBALI d.o.o., ali uz navedeni dopis nije predložen dokaz o uplati. Tuženik je na navedeno traženje tužitelja odgovorio dopisom kako je sukladno članku 164. Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima sve do zaprimanja dopisa SPLITSKE OBALE d.o.o. od 22. svibnja 2018. godine tužitelj bio pošten posjednik predmeta zakupa te da društvu SPLITSKA OBALA d.o.o. nije bio dužan platiti nikakav iznos, a dodatno je istaknuto kako je elektronička oprema postavljena na krovnoj terasi koja ne pripada bilo kojoj etaži u vlasništvu Grada Splita pa je isti nije niti mogao prenijeti na SPLITSKU OBALU d.o.o.

Pregledom Ugovora o zakupu od 2. 05. 2003. godine i Aneksa broj 1 i 2 utvrđuje se da je između parničnih stranaka dogovoren zakupni odnos u sklopu kojeg je tužitelj kao zakupnik bio ovlašten koristiti dio krova kupališnog poslovnog kompleksa Bačvice za postavljanjem telekomunikacijske opreme, a Aneksom broj 2 od 29. travnja 2015. godine zakupni odnos je produžen do 31. prosinca 2021. godine.

Pregledom izvotka iz zemljišne knjige koji se odnosi na kupališni kompleks Bačvice utvrđuje se da je Grad Split vlasnik većine etažnih jedinica, ali ne i svih etažnih jedinica. U odnosu na etažu 15 koja predstavlja poslovni prostor broj 4 i terasu utvrđuje se da je Grad Split upisan kao vlasnik tog etažnog dijela.

Na podlozi dokaza koji su predloženi do zaključenja prethodnog postupka sud je tijekom glavne rasprave proveo dokaz saslušanjem svjedoka Đanija Krstičevića koji je u svom iskazu naveo da je SPLITSKA OBALA d.o.o. nakon preuzimanja kompleksa Bačvice naknadno utvrdila da se na dijelu krovne terase iznad prostora broj 4 nalazi sporna antena tužitelja koja je bila maskirana kao brodski dimnjak i time nije bila prepoznatljiva kao antena. Navedeno društvo je nakon te spoznaje tijekom 2018. godine pozvalo tužitelja radi reguliranja odnosa i plaćanja naknade i za proteklo razdoblje koje nije bilo obuhvaćeno zastarom u onoj visini zakupnine koju je tužitelj plaćao tuženiku. Detaljnije opisujući gdje je točno bila smještena sporna antena, svjedok je pojasnio da se je ista nalazila na krovnom dijelu iznad terase koja čini sastavni dio prostora broj 4, uz koji poslovni prostor se nalazi i dio poslovnog prostora kojeg i dalje koristi tuženik, a koji dio je svjedok na priloženoj skici (list 65) označio narančastom bojom.

Nakon provedenog dokaznog postupka sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga.

MJERODAVNO PRAVO

Kao mjerodavno pravo primjenjuje se Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11., dalje: ZOO) kao i Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN- 91/96.,

68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09. i 143/12, 152/14, dalje: ZV).

O MERITUMU SPORA

Podnesenom tužbom tužitelj traži od tuženika isplatu iznosa od 185.052,56 kn uvećano za zakonsku zateznu kamatu od 16. srpnja 2014. godine pa do isplate, a iz činjeničnih navoda tužbe i tužiteljevih podnesaka bi proizlazilo da je pravni osnov tužiteljevog potraživanja stjecanje bez osnova na strani tuženika.

Tuženik se je ovom tužbenom traženju usprotivio tvrdnjama da je tužitelj nesporno bio u poštenom posjedu sve do 22. svibnja 2018. godine te da do navedenog datuma nije bio dužan isplatiti SPLITSKOJ OBALI d.o.o. nikakav iznos za korištenje dijela krova kompleksa Bačvice, sve sukladno članku 164. stavak 1. ZV. Tuženik također tvrdi kako tužitelju ne pripada pravo tražiti povrat isplaćene zakupnine primjenom članka 1111. ZOO-a jer su isplate prema tuženiku vršene temeljem ugovora o zakupu kao valjanog pravnog posla.

U nastavku postupka tuženik je svoje navode iz odgovora na tužbu nadopunio tvrdnjom kako tužitelj u navedenom predmetu nije na pravilan i zakonit način dokazao da je izvršio bilo kakvu uplatu prema društvu SPLITSKA OBALA d.o.o., a niti da se to može utvrditi priloženim dokazima koji su predani ili predloženi od strane tužitelja do zaključenja prethodnog postupka.

Određujući se prema ovim temeljnim, suprotstavljenim stavovima stranaka sud je presudio kao u izreci pod točkom 1. iz slijedećih razloga.

Svoje tužbeno traženje tužitelj temelji na pravnom institutu stjecanjem bez osnova iz članka 1111. ZOO-a te s tim u svezi tužitelj tvrdi da je dio njegove imovine prešao u imovinu tuženika temeljem pravnog osnova koji je kasnije otpao, a sve na podlozi tvrdnje da tuženik od kolovoza 2014. godine više nije bio ovlašten davati u zakup kupališni kompleks Bačvice, već da je to pravo pripadalo društvu SPLITSKA OBALA d.o.o. kao zakupodavcu, a što bi proizlazilo iz dopisa Grada Splita kao vlasnika prostora koji je SPLITSKOJ OBALI d.o.o. prepustio upravljanje kompleksom Bačvice.

Procjenjujući osnovanost tužbenog zahtjeva u sklopu instituta stjecanje bez osnova, sud na podlozi provedenih dokaza zaključuje kako tužitelj u ovoj pravnoj stvari nije na pravilan i zakonit način dokazao da je dio njegove imovine prešao u imovinu tuženika temeljem pravne osnove koja je naknadno otpala. S tim u svezi prvenstveno se ukazuje kako tuženik pravilno osporava tužitelju pravo pozivati se na dokaze koje je suprotno članku 299. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11, 25/13., 70/19., dalje: ZPP) dostavio u sudski spis nakon zaključenja prethodnog postupka, a među tim dokazima je i dokaz o uplati od 4. 06. 2019. godine (list 52).

Pravilnom primjenom članka 299. ZPP-a sud utvrđuje da je tužitelj pokrenuo tužbu 22. srpnja 2019. godine te je nesporno već uz tužbu mogao dostaviti dokaz iz koje bi proizlazilo da je društvu SPLITSKA OBALA d.o.o. platio iznos zakupnine koju zakupninu je već ranije platio tuženiku. Kako je člankom 299. stavak 3. ZPP izričito propisano da sud neće uzeti u obzir dokaze koje su stranke iznijele protivno stavku 2. istog članka odnosno nakon

zaključenja prethodnog postupka, sud jedino u ovom predmetu može zaključiti kako tužitelj niti jednim dokazom u ovom predmetu nije dokazao da je SPLITSKOJ OBALI d.o.o. uplatio bilo koji novčani iznos s osnova zakupnine dijela krova za što je već ranije zakupninu plaćao tuženik. Posebno se ukazuje da u pravodobno predloženim dokazima u tužbi i podnescima tužitelj nije predložio eventualno provođenje knjigovodstveno financijskog vještačenja kojim bi se navedena činjenica također mogla utvrditi.

Već prethodno utvrđenje je po ocjeni suda bilo dostatno za odbijanje tužbenog zahtjeva jer tužitelj nije na zakonom propisani način uopće dokazao da je dio njegove imovine prešao bez pravne osnove u imovinu tuženika jer među valjanim dokazima nema dokaza o izvršenoj uplati.

Međutim, radi potpunosti obrazloženja ukazuje se kako su po ocjeni suda točni navodi tuženika da je tužitelj sve do 22. svibnja 2018. godine bio poštenu posjednik predmeta zakupa te da sukladno članku 164. stavak 1. ZV unatrag od navedenog datuma nije bio dužan platiti nikakav iznos društvu SPLITSKA OBALA d.o.o.

Također se ukazuje kako je tužitelj to očito napravio da bi izbjegao gubitak zakupljene površine što mu poslovno nikako nije bilo prihvatljivo. O tome je tužitelj izričito iskazao u svom podnesku od 28. veljače 2020. godine kada tvrdi da je u trenutku kada je bio suočen sa zahtjevom SPLITSKE OBALE d.o.o. za retroaktivno plaćanje zakupnine od srpnja 2014. godine pa nadalje "svako nadmudrivanje glede tvrdnji da bi tužitelj bio poštenu posjednik i odbijanje plaćanje vodilo otkazu ugovora što za tužitelja nije bila opcija jer se radi o iznimno važnoj lokaciji za tužitelja".

Procjenjujući ovakvo očitovanje tužitelja sud se ne može oteti dojmu da je tužitelj od strane SPLITSKE OBALE d.o.o. bio stavljen pred gotov čin, svojevrsnu prisilu pod prijetnjom otkaza zakupnog odnosa pa bi se u konkretnom slučaju moglo razgovarati da je stjecanje bez osnova ostvareno prema SPLITSKOJ OBALI d.o.o. jer je tužitelj očito platio određeni iznos SPLITSKOJ OBALI d.o.o. pod prisilom kako bi izbjegao prekid zakupnog odnosa. Iz očitovanja tužitelja koje je prethodno citirano potpuno jasno proizlazi kako je tužitelj očito bio svjestan da navedeni iznos nije bio dužan platiti SPLITSKOJ OBALI d.o.o., ali pod prijetnjom gubitka predmeta zakupa je na plaćanje pristao. U takvoj situaciji, ako je tužitelj nešto platio da bi izbjegao prisilni prekid zakupnog odnosa, stjecanje bez osnova je ostvareno na strani SPLITSKE OBALE d.o.o., a ne na strani tuženika.

Konačno, samo uzgred se napominje kako su načelno točni navodi tuženika da krovna terasa na kojoj je smještena elektronička oprema tužitelja po naravi stvari predstavlja zajedničke dijelove zgrade te time ne pripada niti jednoj etažnoj jedinici, a kako Grad Split nije vlasnik cijelog kompleksa, upitno je je li pravo raspolaganja tim dijelom krovne terase uopće i moglo biti preneseno na SPLITSKU OBALU d.o.o.

Radi navedenog tužbeni zahtjev tužitelja odbijen je u cijelosti kako je to presuđeno u izreci presude pod točkom 1.

O TROŠKOVIMA POSTUPKA

Odluka o troškovima tuženika temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP, a troškovi tuženika sastoje se od troškova zastupanja po OT za sastav odgovora na tužbu,

pristup na ročišta 30.1.2020., 25.2.2020., 27.10.2020. i 14.1.2021., svaka radnja po 2.500,00 kn, za sastav ostalih podnesaka od 7.2.2020., 18.3.2020. i 4.11.2020., svaka radnja po 500,00 kn ili ukupno 14.000,00 kn. Troškovi zastupanja uvećani su za PDV 25% ili 3.500,00 kn.

Tuženik je odbijen za trošak pristupa na ročište za objavu presude od 500,00 kn jer to kod zakonom propisanih načina za objavu i uručenje presude više nije nužan trošak za vođenje parnice. Tuženik je odbijen i za zatraženi trošak sudske pristojbe odgovora na tužbi od 1.100,50 kn, na koji trošak nije niti pozvan na plaćanje.

U Splitu, 19. ožujka 2021.godine

SUDAC:

Ivo Bakalić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana od dana primitka otppravka. Žalba se podnosi putem ovog suda za Visoki trgovački sud RH u Zagrebu.

DNA:

- Pun. tužitelja, uz nalog za pristojbu presude od 2.300,52 kn
- Pun. tuženika,
- u spis

Dokument je elektronički potpisan:
IVO BAKALIĆ

Vrijeme potpisivanja:
19-03-2021.
09:27:11

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D485233303834323239937393236
L=SPLIT
S=BAKALIĆ
G=IVO
CN=IVO BAKALIC

Broj zapisa: **eb2f8-ce448**

Kontrolni broj: **05c3a-c021b-88dda**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVO BAKALIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.